

Midnight In Paris

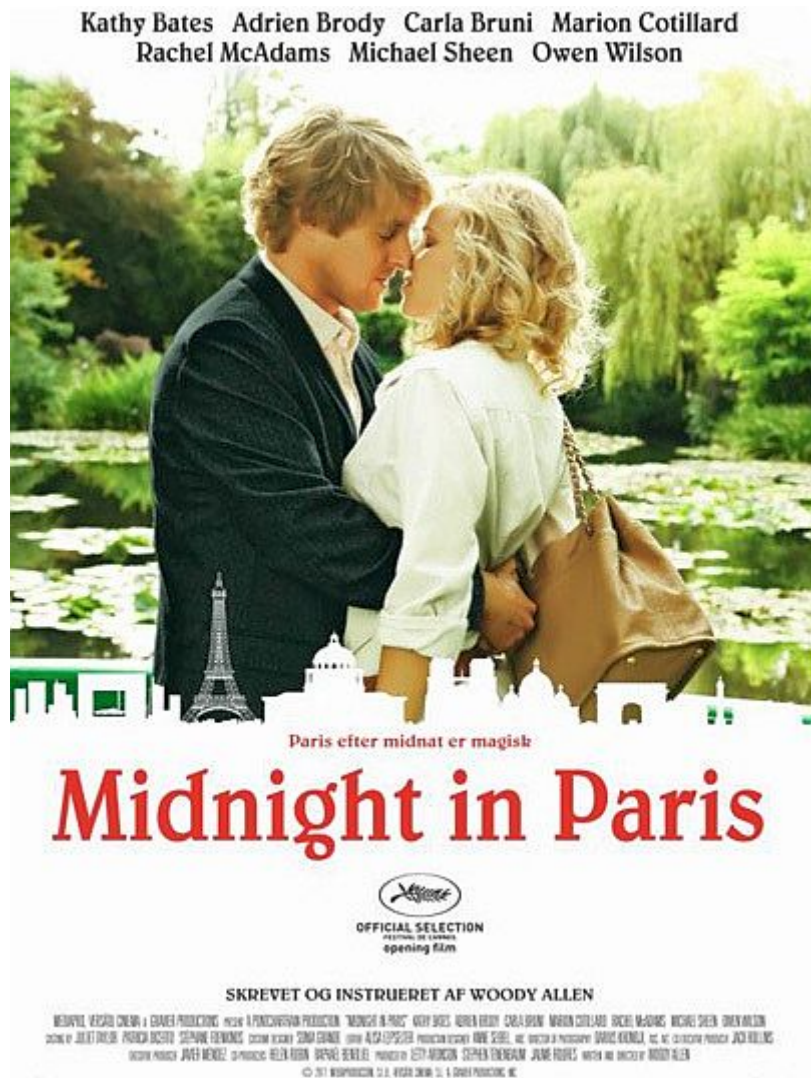
**Paris er ikke, hvad
den har været**
Af Jes Nysten

En ung amerikansk mand er på rejse til Paris med sin forlovede og hendes forældre. Han føres på magisk vis tilbage til 20'ernes Paris med Scott Fitzgerald, Hemingway, Gertrude Stein, Picasso og alle de andre berømtheder – og forelsker sig en mystisk kunstmuse. Det er en vidunderlig, let flydende, underholdende, eminent fotograferet og stærkt spillet kærlighedserklæring til livet, som Woody Allen her har begået.

Woody Allen er blevet 75 år, og dette er hans 41. film. Som han selv praler med, har han måske ikke lavet så gode film som sit idol Ingmar Bergman, men han har nået at lave flere film, end Bergman nåede. Det er da også en måde at overtrumfe sin helt på! Det er blevet til ca. en film om året, og selve denne mængde af film har fået mange til at opfatte Allen som lidt af en underholdningsmaskine, der ikke for alvor kommer dybt ned i de emner og problemstillinger, som stor kunst gør, men bliver på den lette overflade. Dette ser ud til at bekomme Allen godt, for selvom han uomtvistelig er én af tidens bedst begavede og dygtigste instruktører, elsker han selv at kokettere med, at han kun vil underholde: Hans film skal være som et dejligt afkølede glas vand på en varm sommerdag, siger han uden at fortrække en mine.

Når man har lavet 41 film, må der nødvendigvis være gode og mindre gode mellem hinanden, men man skal lige huske på, at denne vurdering kun gælder inden for Allens egen produktion. Altså: Nogle Allen film er bedre end andre Allen film. Set i forhold til hvad der ellers produceres inden for filmbranchen, er selv en halvgod Allan-film langt bedre end de fleste andre film.

Denne hans seneste er en vidunderlig, let flydende, underholdende, eminent fotograferet og stærkt spillet kærlighedserklæring til livet. Allen er blevet lidt mere glassen på sine ældre dage, hans misantropi og kyniske er ikke, hvad den har været! Forståeligt nok.

Her danner Paris rammen om historien om en ung digterspire, der godt nok tvivler på sine forfattere, men som ønsker at lade sig opluge af denne bys magi. Filmen begynder med en række dragende billeder af alle de smukke seværdigheder i byen – og det er netop byen som symbol, byen som magi, der er rammen. Ikke den faktiske, nutidige by, der på mange måder har mistet fortidens magi.

Den unge amerikaner, Gil, er på rejse til Paris med sin forlovede og hendes forældre – en slags forberedelse til det forestående bryllup, og hvor ville det for amerikanere være mere naturligt end at tage til chike Paris for at nyde det og shoppe lidt! Men Gil vil ikke dagens Paris, han ønsker sig brændende at blive ført tilbage til 20ernes Paris, dengang da ægteparret Scott Fitzgerald, Hemingway, Gertrude Stein, Picasso og alle de andre berømtheder indtog byen. En aften da han slentrer gennem byen ved midnat, bliver han samlet op af en gammel fin bil og uden videre netop bragt tilbage til den tid: Til en fest med dem alle og med selveste Cole Porter ved klaveret, der diventerer med den til lejligheden passende “Let’s do it – Let’s fall in Love”.

Dette gentager sig nat efter nat, hans manuskript bliver kritisk læst af den skrappe Gertrud Stein, han lægger ører til Hemingways gode råd, han ser Picasso arbejde og ikke mindst: Han forelsker sig hovedkulds i en ung smuk og mystisk kvinde, der har været de fleste af kunstnernes muse - og vist mere end det. Han elsker naturligvis dette liv, nostalgisk som han er, mens hans kæreste shopper, fester og har sit – forståelige(!) – sidespring!

Det ville næsten være tarveligt at røbe mere, men mon ikke Allen er i stand til at få den naive unge mand til at forstå, at det handler om at leve i nuet og ikke i fortiden!

Lyder det banalt! Ja, men ville Allen sige: Ved Gud er livet så banalt! Og det geniale ved mesteren er, at han er i stand til at dreje og vende disse klicheer, så de bliver morsomme, rammende og – jeg må lige nævne det igen – hjertevarme! Hvem ville have troet, at det skulle overgå gnavpotten og misantropen Allen.

Filmfakta

USA 2011 – Instr. + manus: Woody Allen – Medv.: Owen Wilson, Rachel McAdams, Michael Sheen, Marion Cotillard, Kathy Bates, Adrien Brody, Alison Pill, Tom Hiddleston – 94 min. – Biografpremiere d. 11/8 2011 og på DVD 24/1 2012 – Udlejning/ pressebilleder © Scanbox

Links

<http://cinemazone.dk/review.asp?id=8353&area=1>

https://cinemaonline.dk/Anmeldelse/midnight_in_paris.6670.html

<http://nymag.com/movies/reviews/midnight-in-paris-edelstein-review-2011-5/>

<http://www.artechock.de/film/text/kritik/m/miinpa.htm>